

De familie Oudkerk runt aan de rand van Goes een gemengd bedrijf met akkerbouw en fruitteelt. Ondanks dat boerderij 'De Hoop' praktisch is ingesloten door woonwijken en grote wegen, zien Marco (26) en zijn ouders Sam (64) en Willy (63) de toekomst positief tegemoet.

→ OUD

'Openstellen voor samenleving'

Door Marije Wenneke

Marco: "Een bedreiging voor het bedrijf, zo kun je de stadsuitbreiding wel noemen. Toen mijn vader hier begon, raakte hij dertig hectare grond kwijt toen de grootste weg van Zeeland werd aangelegd. Ik wilde, als ik het bedrijf zou gaan voortzetten, goed voorbereid zijn. Daarom heb ik mijn scriptie voor de opleiding Small Business en Retail Management over het bedrijf gedaan en precies uitgezocht wat de kansen en bedreigingen zijn. Mijn ouders stonden hier helemaal achter, die hebben zelf ook eerst gestudeerd voordat ze in het bedrijf kwamen. Ik had er ook niet echt moeite mee: ik zat in de trekker te ploegen met het boek op mijn knie. Dat heb ik van mijn moeder, die leert ook makkelijk. Dat onderzoeken en het naadje van de kous willen weten, zit sowieso bij ons alle drie in het karakter. We bespreken het meteen als iemand een plan heeft. Misschien heb ik wat meer ideeën, maar je moet de ervaring van je ouders natuurlijk ook niet overboord gooien."

Bewust

Marco: "We hebben de taken op het bedrijf duidelijk verdeeld. Ik regel de afzet en ben van het machinewerk, mijn vader is van de teelttechniek en mijn moeder deed de administratie, maar dat neem ik steeds meer over. Mijn moeder zit er nog wel altijd bij, dat is hartstikke handig. Je weet tenslotte niet alles in één dag, dat moet groeien. We hebben

het druk, maar we zijn geen boeren die niet verder kijken dan het eigen bedrijf. Ik heb een paar bestuursfuncties en mijn ouders waren ook altijd heel actief op dat gebied. We vinden het belangrijk om contacten te leggen. We zitten hier aan de drukste weg van Zeeland op maar een paar meter van een woonwijk. Mensen moeten niet denken: hij rijdt weer met die spuit rond, wat zal hij nu weer gaan doodspuiten? Je kunt beter vertellen hoe je bedrijf in elkaar zit en waarom je iets doet. Dat kunnen mensen zich een beter beeld vormen en maken ze een bewustere keuze in de supermarkt."

Niet bang

Marco: "Juist de afwisseling in het werk op het bedrijf spreekt me aan. De appels en peren kosten veel tijd, maar het trekt me niet om hele dagen in de boomgaard bezig te zijn. Machinewerk vind ik mooi; grote trekkers. Maar als ik een keuze zou moeten maken tussen de akkerbouw of de bomen, zou ik dat niet kunnen. Zoals het nu gaat, is het prima. Dat wil ik gewoon volhouden. We staan er goed voor; hebben jonge aanplant en goede machines. Alleen de arbeid kan een probleem worden. Als mijn vader zou wegvallen, mis je niet alleen een arbeidskracht, maar ook een stuk ervaring. Toch ben ik daar niet bang voor. Er zijn oplossingen zat te bedenken. En als je een kwalitatief goed product teelt, is er ook afzet."

‘Goed voorbereid op overname’

Marco Oudkerk
Akkerbouwer en
Fruitteler in Goes
26 jaar
Lid van
AWK Bevelanden

FOTO'S: MARIE WENNEKE

NIEUW

Bedrijfsgegevens

Familie Oudkerk in Goes

Marco Oudkerk nam het bedrijf vorig jaar over van zijn ouders Sam en Willy. Daarvoor zat hij 7 jaar met hen in maatschap.

50 hectare akkerbouw:
Suikerbieten, granen, aardappelen, natuurbeheer
14 hectare fruitteelt:
9 ha peren, 5 ha appels
20 seizoensmedewerkers

Eigen taken

Sam: “Mijn vader zei vroeger al: als je been eraf is, kun je altijd nog achter een bureau zitten. Eerst studeren dus en dan pas in het bedrijf. Zo is het met Willy en mij gegaan en ook met Marco. Willy wilde trouwens wel haar eigen taken in het bedrijf hebben toen we eenmaal waren getrouwd.”

Willy: “Dat werd de administratie, contacten onderhouden met de veiling, bank en de verzekering. Ook ontving ik mensen die op het bedrijf op bezoek kwamen. Ik heb het veertig jaar gedaan. Sinds vorig jaar heb ik het langzamerhand overgegeven aan Marco.”

Sam: “Er is veel werk te doen op het bedrijf. Met de appels en peren ben je zeven keer zo druk als met de akkerbouw. Bovendien moet je in het fruit extra oppassen dat je niet de fout ingaat, omdat de bomen jaren meemoeten. We hebben de taken goed verdeeld. Marco doet veel met de computer. Daar kan ik juist helemaal niets mee. Gelukkig komt er van alles binnen over de fax, dus blijf ik toch op de hoogte. Ik doe de uitvoerende taken die bij de teelt horen. Als Marco zegt dat ik moet spuiten, doe ik dat. Ik ken elke boom!”

Vertrouwen

Sam: “We hebben alle vertrouwen in Marco. Hij schreef ook een hele goede scriptie over het bedrijf, waar we nu nog wat aan hebben. Het enige dat misschien lastig is voor Marco, is het

aansturen van het personeel in de boomgaard. Dat zijn mannen en vrouwen uit de buurt die in het seizoen zes weken lang appels en peren plukken. Veel van hen werken al jaren bij ons en zij hebben Marco zien opgroeien. Nu heeft dat kleine jochie van vroeger opeens de leiding. Maar ook dat komt zeker goed.”

PR

Sam: “We wonen met zijn drieën op dit bedrijf en zijn dus praktisch altijd bij elkaar. Als we als familie ‘sociaal’ bij elkaar zijn, praten we daarom niet over het bedrijf.”

Willy: “Marco woont wel apart, in de bungalow waar opa en oma eerder hebben gewoond.”

Sam: “Hij heeft dus zijn eigen huis, er moet alleen nog een duifje naar binnen vliegen. Nee serieus: we hebben met zijn drieën goed nagedacht over de toekomst en hoe de volgende generatie verder kan boeren. Dat was bij mijn ouders en bij Willy thuis net zo. Daarom vinden we het ook belangrijk om ons open te stellen voor de samenleving. We geven feestjes, geven rondleidingen, krijgen Tweede Kamerfracties op bezoek. Er gaat een wereld voor mensen open en die PR is heel belangrijk. Die dingen organiseren doen we veel liever dan op vakantie gaan. Vier jaar geleden zijn we een keer naar Valkenburg geweest. Ik was blij toen we eindelijk weer naar huis mochten! Marco is wat dat betreft niets anders. Hij heeft veel hobby's, maar is het liefst gewoon op het bedrijf bezig.”